

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - III, 08 : De Rhadamantho

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[24\] : De iudicibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 08 : De Rhadamanthe](#)

est une traduction de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 09 : De Rhadamanthe](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 213-214

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Rhadamante](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

Las atreus per vicos circumferret. Fama est longè lateque Minocem mari imperasse, atque propter Androgei mortem bello Atheniensibus illis tributarios fecisse, ut in Theseo scriptum est à Plutarcho, & nos suo loco declarabimus. Habuit Minos Androgeum, Glaucum, Deucalionemq; filios, & Phædræ & Ariadnam. memoriz prodidit Zezes 19. primæ chiliadæ Minocem à filiabus Cocali per dolum fuisse ita necatum: cum fugientem Dædalum insequens venisset in Siciliam, à Cocalo per benignè hospitio accipitur, tum ab eius filiabus, bulliente aqua arte Dædali è laqueari, summoque fastigio domus repente demissa, in balneum perfusus enecatur. fuit eius filius etiam ex Acacallide Oaxus, qui nomen dedit urbi Cretensi. Verum sine Iouis & Europæ fuit filius, siue ob suas virtutes Iouis filius dici meruit, iudex apud inferos fuit creditus, ut scripsit Plato his in Gorgia: *εἰ γὰρ μὴ αὐτὸ τὰ πάντα ἰγνώσκεις περὶ τῶν θεῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἱπποδάμου δὲ κατὰς ὅσας ἑμαυτῷ, δύνω μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας, μένω τε καὶ ἔ' ἀδ' ἀμαυδῶν· ἵνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης, Ἀἰακὴν. Ego sanè vel vobis prior cum hac ipsa cognoverim, filios meos iudices institui, duos quidē ex Asia, Minocem ac Rhadamanthum; unum ex Europa, Æacum. Atque ne omnia hic ascribam, eorum quæ sequuntur hæc est sententia: hi ergo postquam mortui homines eò accesserint, iudicabunt in prato, & in trivio, ex quo geminæ procedant viæ, altera ad Tartarum, altera ad insulas beatorum. Asiaticos Rhadamanthus; eos verò qui ex Europa accedent, Æacus iudicabit. Minoi illud erit munus, ut si quid fuerit ambiguum diiudicet, ut quàm iustissimum fiat iudicium, ac legitimè in posterum animæ demittantur. Hæc sunt illa quæ traduntur de Minoc inferorum iudice ab antiquis, quæ spectat ad id, de quo agitur, negotium. Nunc de reliquis iudicibus transigamus.*

De Rhadamantho. CAP. VIII.

RHADAMANTHUM etiam Iouis Asterij & Europæ filiū ob singularem prudentiam & equitatem animarum fuisse indicem antiqui scriptores tradiderunt. Hunc aiunt omnium hominum suæ ætatis fuisse temperantissimum, cuius temperantiam admiratus Theognis, hæc de illo cecinit:

*ἂν δ' εἰς οὐρανὸν μὲν ἵκηται ἔ' ἀδ' ἀμείνων αὐτῷ,
πλείστα δ' εἰδῆς Αἰολίδε τιτύφει.*

Quorum carminum sententia hæc est:

*Non tibi suspensum temperantia sit Rhadamanthus,
Pluraque cognoscat Æolide Sisypho.*

Fuerunt enim, ut constat, legumlatores Cretensium antiquissimi, viri optimi ac iustissimi: inter quos hi dicuntur excelluisse. Erat Rhadamanthus præfectus inquirendis criminibus præcipue quæ quis in vita commisisset, ut testatur Virgilius libro sexto:

*Gnosuit hæc Rhadamanthus habet durissima regna:
Castigatque, auditq; dolos, subigitq; fateri
Qua quis apud superos furto latatum inani,
Distulit inferam commissæ piacula mortem.*

Hic & Æacus virgam tenere solebant dum iudicarent, ut scripsit Plato in Gorgia. Memorie prodidit Cicero lib. primo Tusculanarum Disputationum, quod dixit & Plato in Socratis Apologia, non hos solos fuisse iudices apud inferos, sed etiam Triptoleum iis fuisse additum. Sic enim scribit Cicero: Id multo iam beatus est, te, cum ab iis qui se iudicum numero haberi volunt, tuaseris, ad eos venite, qui verè iudices appellantur, Minoem, Rhadamanthum, Æacum, Triptoleum: conveniteque eos qui iuste & cum fide vixerint. Rhadamanthum tamen exulem è patria profugisse scribit Isacius, quia fratrem suum interfecisset: ita enim inquit: *κατὰ γὰρ βάρβαρον Ἀμφιτρυωνος ῥαδάμανθος ἀνελὼν ἰδίον ἀδελφόν, φυγὼν ἐκ κρήνης, καὶ οὐκ ἐκάλει τῆς βοιωτίας ἐλθὼν, γαμῆτιν Ἀλκυονίδην. Post Amphitryoniam mortem profugit Rhadamanthus, quia fratrem occidisset, è Creta: atque in Ocaleam Boeotia civitatem profectus, Alcmenā duxit uxorem.* Illud est proprium virtutis, ut viri boni patriam ubique inveniunt: neque ullus est locus honorificus, quin pateat virtuti: quare qui se in aliquem locum, ut propriam patriam includendum putat: aut qui, nisi ubi natus est, se vivere non posse arbitratur, is omnino vel animi vel consilij est inops: cum solis plantis natura propriam patriam tradiderit, ubi illas affixit. Nunc de Æaco dicamus.

De Æaco. CAP. IX.

AÆACVS & ipse mortuorum iudex, ex Ægina Afopi filia & Ioue natus esse dicitur, quā in ignem conuersus compressit, ut innuit Ovidius in lib. sexto maioris sui operis, in his:

Æacus